Maandag 11 September 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang No. 4305

AMIGOE DI CURACAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Luxemburg bevrijd.

De Siegfried-linie onder vuur.

Prins Bernhard over het Albertkanaal.

Russische vloot stoomt de Donau op.

Roosevelt en Churchill in Québec bijeen.

LUXEMBURG BEVRIJD.

Het communiqué van het geallieerde hoofdkwartier luidt:

De stad Luxemburg is bevrijd. De geallieerden trekken op naar de Moezel.

Ten Noord-Westen van Nancy meer naar het Noorden in de Ardennen hebben wij Neufchateau genomen, dat een 35 km. ten Noord-Oosten van Sedan ligt.

Langs de rivier de Ourthe rukken wij op langs Marche en ten Oosten van Saint Hubert. Ten Zuid-Oosten van Luik zijn wij in de buurt van Teux en Remercourt is door ons bezet, niettegenstaande de vijandelijke weerstand in deze omgeving toeneemt.

Tegenover de bruggehoofden, welke wij over het Albertkanaal hebben, blijft de weerstand der Duitsers fel.

Bij Gent kwamen wij de weerstand van den vijand te boven, zodat onze troepen thans in het bezit der stad zijn.

Oostende en Nieuwpoort zijn bevrijd van den vijand. De kust tussen Oostende en Veurne is in onze handen.

In Bretagne wordt van huis tot huis in de buitenwijken van Brest gevochten.

De Duitse bevelhebber Lochrist heeft zich overgegeven, maar hier en daar zetten eenzame Duitse posten de strijd voort. Ook op het kleinere schiereiland Crozon, hetwelk de Zuidelijke tong van het grotere Bretagne vormt, wordt nog hevig gevochten. Zijner Britse Majesteits Warspite en Erebus hebben de havenwerken van Le Havre Zondag onder vuur genomen. Bombardementsvliegtuigen deden het nog eens over.

In Nederland werd het vliegveld bij Leeuwarden aangevallen. Tussen Hoek van Holland en Vlieland vielen onze vliegtuigen vijandelijke schepen aan. Gedurende de nacht hebben lichte bommenwerpers gemotoriseerde transporten op bruggen en spoorlijnen in Nederland aangevallen, evenals kleine schepen bij Vlissingen. (Geallieerde hoofdkwartier, (AP) 11.9).

DE LAATSTE HINDERPAAL.

Roger Green, die bij het Britse tweede leger is, seinde, dat Britse voorhoeden over het Schelde-Maaskanaal trokken. Dit kanaal is de laatste waterweg, welke een hinderpaal vormt voor de overschrijding van de Nederlandse grens. De CBS zeide nog, dat de Nederlandse grens zou zijn overgestoken in de buurt van het dorpje De Groot. [op geen onzer kaarten te vinden — Red.]. Dit is de eerste maal, dat het Britse leger Nederland binnentrok, hoewel vroegere berichten hen daar verleden week reeds hadden gemeld (Londen, (AP) 11.9).

DE OPMARS UIT HET ZUIDEN.

De doorgang van Belfort welke naar het Rijn leidt komt reeds binnen het bereik van de Noordamerikaanse strijdkrachten, die uit het Zuiden oprukken en de omgeving van Rougemont bereikt hebben. De Franse troepen onder Generaal de Lattre de Tassigny, die Noordwaarts oprukken, hebben de buitenwijken bereikt van de grote stad Dijon, hoofdstad van Bourgondië. Dijon is een belangrijk verkeerscentrum. Terwijl de Noordamerikanen Oostwaarts oprukken door de vallei van de Doubs, trokken de Fransen door het Jura-gebergte aan de Zwitserse grens.

De nazies, die tegenstand bieden bij de doorgang van Belfort, zien de Fransen uit het Zuiden naderen op een afstand van slechts 30 kilometer bij Hippolyte en de Noordamerikanen uit het Westen op 40 kilometer afstand bij Rougemont.

De Duitse tegenstand verzwakt in de Oostelijke sector van het front, waar de Fransen Dijon bereikten na een vordering van 25 kilometer. In een aanval ten Westen van de Soane hebben de Fransen ook het kruispunt van wegen Saulieu bereikt op 65 kilometer ten Westen van Dijon en ongeveer 40 kilometer ten Noorden van Autun dat 48 uren tevoren genomen werd. De Franse troepen namen ook Arnay Leduc, op 50 kilometer ten Zuid-Westen van Dijon.

De overgebleven Duitse garnizoenen langs de Riviera worden telkens opnieuw, door passerende Geallieerde oorlogsschepen onder vuur genomen (Rome, (AP) 11.9).

NOG 50 KM. VAN CLUJ.

Maarschalk Malinovsky van het Rode Leger heeft de Duits-Hongaarse weerstand in de Transsylvanische Alpen weten te verpletteren en rukt thans op in de richting van de hoofdstad van Transsylvanië Cluj, waar hij nog een 50 km. vandaan is. Malinovsky krijgt meer en meer houvast over het gebergte, dat Hongarije tegen een invasie behoedde. De sovjet-radio gaat voort de Hongaren en Oostenrijkers op te wekken het raziejuk af te werpen (Moskou, (AP) 11.9).

EEN VERKLARING VAN PRINS BERNHARD.

Prins Bernhard der Nederlanden heeft het Albertkanaal overgestoken en bracht een bezoek aan de Nederlandse troepen, die aan de zijde der Britten vechten binnen 20 kilometer van de Nederlandse grens. „Dit is een grote dag", zeide de Prins. „Het uur der bevrijding voor Nederland is bijna aangebroken."

Prins Bernhard gaf voorts aan de correspondenten zijn bezorgdheid te kennen over — wat hij noemde — de „uiterst opwindende" voorbarige radioberichten volgens welke de Geallieerde troepen reeds in Nederland zijn. (Met het Britse 2e leger, (AP) 10.9).

SOVJET RIVIERVLOOT NAAR SERBIË.

De riviervloot van het Rode Leger stoomt thans de Donau op in de richting van de IJzeren Poort. Naar verluidt zou deze hulp verlenen bij het oversteken naar Noord-Oost Serbië van de bases in Roemenië bij Turnu Severin. Tolbuchins strijdmacht schijnt eveneens de Joegoslavische grenzen te naderen, terwijl andere afdelingen zwenken in de richting van de Aegeïsche Zee. De verbinding tussen Tito's en de Russische troepen doet een dubbele opmars naar Hongarije verwachten uit het Zuid-Oosten (Moskou, (AP) 11.9).

VICTORIE-CONFERENTIE IN QUÉBEC.

door

WILLIAM BEALE.

Premier Winston Churchill is in Canada aangekomen per schip en zal President Roosevelt ontmoeten in een victorie-conferentie. De officiële bevestiging van deze bij geruchte sinds lang aangekondigde ontmoeting in het historische Chateau Frontenac werd Zondagmiddag bevestigd na Churchills aankomst in een Oostelijke Canadese haven.

De tijd van Roosevelts aankomst werd niet bekend gemaakt. Churchill is vergezeld van zijn echtgenote, alsook van de Britse Stafhoofden, waaronder Admiraal Cunningham, Generaal Alan Brooke, Luchtmaarschalk Sir Charles Portal, Churchills militaire adviseur Generaal Sir Hastings Ismay en zijn persoonlijken geneesheer Lord Moron (Québec, (AP) 10.9).

CHURCHILL EN ROOSEVELT IN QUÉBEC.

Churchill is vergezeld van hoge bevelhebbers te Québec aangekomen voor een ontmoeting met Roosevelt. Hij maakte de tocht tot Halifax per boot. Men vermoedt dat de twee oorlogsleiders zullen bespreken over vraagstukken, die zich zullen voordoen, wanneer de herziening van Duitslands landkaart begint en welke maatregelen genomen moeten worden om de instorting van Japan te bespoedigen (Québec, (AP) 11.9).

Een later bericht:

Ook zullen de beide heren waarschijnlijk spreken over veiligheidsmaatregelen. In Québec zijn inmiddels ook aangekomen: Generaal Marshall, Generaal Henry Arnold van de luchtmacht, Admiraal Ernest King en Admiraal William Leahy als chef-staf van Roosevelt.

Premier Mackenzie King is uit Ottawa overgekomen om als gastheer voor Roosevelt en Churchill te fungeren.

Een later binnengekomen bericht meldt, dat Roosevelt in Québec is aangekomen (Québec, (AP) 11.9).

GOERDELER TER DOOD VEROORDEELD.

Dr. Karl Friedrich Goerdeler, de 60-jarige gewezen burgemeester van Leipzig en die door de nazies ontmaskerd werd als de leider van de samenzwering om Hitler te vermoorden en die daarna door de samenzweerders tot den nieuwen kanselier van Duitsland zou worden uitgeroepen, is door het Volksgericht ter dood veroordeeld. Ook zes andere politici werden tot de straffe des doods veroordeeld.

De andere zes zijn: Ulrich von Hassell, voormalig nazie-ambassadeur te Rome, Hendrik Graaf von Helldore, voormalig politiechef te Berlijn; Trott zu Solz, voormalige secretaris van Buitenlandse Zaken, Paul Lejean Jung, voormalig kamerlid, Wilhelm Leuschner, voormalig minister van Binnenlandse Zaken; Josef Wirmer, een procureur. (Londen, (AP) 11.9).

DE GAULLE'S CABINET.

Het nieuwe cabinet van De Gaulle, zoals vandaag medegedeeld, bevat een ongeveer gelijke verdeling van portefeuilles tussen de leiders van hen, die zitting hadden in het Nationale Comité van Algiers en van de Franse ondergrondse beweging. De laatste beweging krijgt elf portefeuilles.

Buitenlandse Zaken krijgt Georges Bidault, een Christelijk-Democraat en weerstandsleider van Parijs, die René Massigli opvolgt.

Men vermoedt, dat nog wel wat wisselingen zullen plaats vinden naarmate Frankrijk verder bevrijd wordt en de gevangenen uit Duitsland terugkeren. Het cabinet is ook meer links georiënteerd. De communisten hebben twee portefeuilles en de socialisten vier van een totaal van 24.

De gematigd-linksen, het centrum en de gematigd-rechtsen hebben voorts vertegenwoordigers in het cabinet gekregen, evenals de weerstandsleiders zonder bepaalde partij.

De samenstelling is als volgt:

President: Generaal de Gaulle;

Minister van Staat: Jules Jeanneney, de voormalige Kamervoorzitter en lid van de links democratische partij;

Justitie: François Menthon, christen-democraat, weerstandsleider, die verleden jaar uit Frankrijk ontsnapte en zich bij het Comité te Algiers voegde;

Buitenlandse Zaken: Georges Bidault;

Binnenlandse Zaken: Adrien Tixier, minister van arbeid in het comité van Algiers;

Oorlog: André Diethelm, van het comité van Algiers;

Marine: Louis Jacquenot, afgevaardigde van de Democratische Alliantie Partij;

Luchtmacht: Charles Tillon, communistische afgevaardigde van Parijs, die Fernand Grenier opvolgt, welke ook communist was;

Nationale Economie: Pierre Mendes France, van het comité van Algiers (Parijs, (AP) 11.9).

NIEUWS VAN OVERAL.

— Grote Duitse strijdkrachten deden Zaterdag een poging om uit te breken uit hun omsingeling aan de Frans-Belgische kust tussen Rijssel en Gent, doch zij werden teruggeslagen na verwoede gevechten.

— Gandhi en Mahomed Ali Jinnah zijn Zaterdag bijeengekomen in de woning van Jinnah om besprekingen te voeren, welke eventueel kunnen leiden tot een regeling van het Hindoe-Moslem probleem, een struikelblok voor de Indische onafhankelijkheid. Men zal de mogelijkheden onderzoeken om tot instemming te komen omtrent de verdeling van Brits Indië in twee autonome souvereine staten: Hindoestan voor de Hindoes en Pakistan voor de Mohammedanen.

— De radio van Moskou maakte bekend, dat de vijandelijkheden tegen Bulgarije gestaakt zijn met het oog op Bulgarij's oorlogsverklaring aan Duitsland en het verzoek om wapenstilstand aan Rusland.

— Een Brits persbericht van het front van het Britse tweede leger meldt, dat een gevangen genomen Duitse generaal de dood van Veldmaarschalk Generaal Guenther von Kluge bevestigd heeft en voorts heeft medegedeeld, dat Veldmaarschalk Rommel ernstig gewond werd.

— Er heeft wederom een regeringsverandering in Bulgarije plaatsgevonden.

Kimon Georgieff heeft het Premierschap overgenomen van Konstantin Muraviev. Ivan Marinov, Minister van Oorlog in het cabinet van Muraviev, werd benoemd tot Opperbevelhebber der Bulgaarse strijdkrachten in de oorlog tegen Duitsland. Ook wordt bekendgemaakt, dat Prins Cyril, Oom van den jongen Koning Simeon, en Generaal Nikola Mikhov, oud-Minister van Oorlog, verwijderd zijn uit de Regentenraad. Het derde lid, Bogdan Filov, was reeds eerder afgetreden. De radio van Berlijn zeide, dat Cyril en Wikhov vervangen zijn door Professor Wenelin Ganev en Todor Pavlov.

— Geallieerde troepen zijn geland op het eiland Soepiori in de Geelvink-baai van Nederlands Nieuw Guinea zonder tegenstand te ondervinden.

— Het Noordamerikaanse Bureau van Oorlogsinformatie en de Departementen van Oorlog en Marine maakten gezamenlijk bekend, dat geruchten omtrent de overgave van Duitsland niet mogen worden aanvaard, tenzij bevestigd door Generaal Dwight D. Eisenhower.

— Meer dan 1100 Vliegende Forten en Liberators hebben Zondag doelen in Zuid-Duitsland aangevallen, terwijl zware bommenwerpers van de Raf de hevigste aanval van de oorlog uitvoerden op de vijandelijke stellingen bij Le Havre. 5000 Ton bommen werd geworpen op de Duitsers, die deze belangrijke havenstad verdedigen.

— Noordamerikaanse zware bommenwerpers hebben een Japanse torpedojager ten Zuid-Oosten van Hongkong vernield in de grond geboord.

— Een uitzending van Domei uit Tokio zeide, dat Noordamerikaanse vliegtuigen Formosa op Zondag hebben aangevallen. Van Geallieerde zijde werd dit bevestigd.

— James Cassidy van de NBC, die zich met het Noordamerikaanse 1e leger in België bevindt, deelt mede, dat de slag om de Siegfried-linie thans in alle ernst begonnen is. De eerste granaten van het Noordamerikaanse geschut vielen Zondagmorgen om 10.50 uur Curaçaose tijd op de Duitse bodem bij het stadje Bildchen, bijna anderhalve kilometer binnen de Duitse grens met België.

Het nieuws van vandaag.

De derde Geallieerde hoofdstad in West-Europa is thans bevrijd. Het Geallieerde Hoofdkwartier heeft officieel de bevrijding van Luxemburg bekendgemaakt en de troepen van het Noordamerikaanse 1ste leger zitten al vlak bij de Duitse grens. Zondag vielen de eerste granaten op Duits grondgebied en volgens berichten van heden morgen staat de Siegfried-linie reeds onder het vuur van het Geallieerde geschut. Ook zou Aken beschoten worden door de kanonnen der Noordamerikanen.

Over de opmars naar Nederland kan thans gezegd worden, dat het Schelde-Maas Kanaal is overgestoken volgens betrouwbare berichten van het front. Prins Bernhard is over het Albertkanaal geweest voor een bezoek aan de Nederlandse troepen, die met het Britse tweede leger naar Nederland oprukken. In een vraaggesprek verklaarde de Prins, dat de bevrijding van Nederland bijna is aangebroken, doch ook gaf Hij zijn bezorgdheid te kennen over de voorbarige radioberichten, volgens welke de Geallieerde troepen zich reeds in Nederland zouden bevinden.

De overschrijding van de grens zal echter niet lang op zich laten wachten en is mogelijk reeds geschied. Geallieerde correspondenten aan het front hebben de overschrijding hedenmorgen gemeld, doch wij wachten nog op de officiële bevestiging van dit nieuws uit het Hoofdkwartier van Generaal Eisenhower.

Verder ten Westen is de Belgische kust tussen Veurne en Oostende bezet door de Geallieerde troepen, doch Noordelijker is ook Zeebrugge genomen.

De Geallieerde troepen, die uit Zuid-Frankrijk kwamen, hebben de buitenwijken van Dijon bereikt en rukken op in de richting van Belfort en de Duitse grens. De Duitse tegenstand neemt hier toe, evenals aan de Moezel waar de troepen van Generaal Patton hun bruggehoofd versterken.

In Italië wordt nog hard gevochten om de Gotische linie en om de havenstad Rimini. Het vijfde leger maakte enige voortgang, doch het achtste leger ondervindt een geduchte tegenstand van de Duitsers.

In de Balkan wordt Hongarije thans met een inval bedreigd uit het Zuid-Oosten en uit het Noord-Oosten. Nu Bulgarije aan Russische zijde staat stoomt de Russische Zwarte Zeevloot de Donau op om het Rode leger in zijn opmars door de IJzeren Poort bij te staan.

De militaire toestand is aan alle fronten bevredigend en in Québec (Canada) zijn Roosevelt en Churchill bijeengekomen om plannen te beramen voor het winnen van de vrede en de wijze waarop ook Japan het snelste ten val kan worden gebracht.

De Godsdienst in Tito's land.

Rusland trekt naar Joegoslavië

door

DR. ALFRED MISSONG.

De totstandkoming van het contact tussen de troepen van Maarschalk Tito, die zelf communist is en in wiens rijen de meerderheid dit eveneens is, met de troepen van het communistische Rusland, treedt de godsdienstige samenstelling van Joegoslavië weer fel naar voren.

Het stuk werk is gebaseerd op vooroorlogse cijfers van 1939.

De cijfers zullen sedertdien enigszins gewijzigd zijn, maar in elk geval blijkt uit het stuk duidelijk met welke moeilijkheden de Joegoslavische regering te kampen heeft om in deze differentiatie van bevolkingsgroepen een nationale eenheid te scheppen. — Red. Amigoe.

Men weet hoe, na Wereldoorlog I met de Serben als kern verschillende andere volksgroepen, van wie de voornaamste de Croaten en Slovenen waren, tot één Joegoslavische Staat werden samengevoegd. Men weet ook, hoe jaren lang de nationalistische suprematiezucht der Serben aan de minderheden haar rechten wilde onthouden en zo de Staat in beroering hield, een oorzaak die versterkt werd door de godsdienstige tegenstelling tussen de in hoofdzaak Orthodoxe (van de Katholieke Kerk afgescheidene) Serben en de in het algemeen Katholieke Croaten en Slowenen (van verschillende riten). De moord op den Croatischen boerenleider Radic in Juni 1928 was o.a. een symptoom van deze spanningen. Koning Alexander I streefde oprecht naar een verzoening en vereniging der verschillende volksdelen, doch hij werd in October 1934 te Marseille vermoord. Zijn opvolger, de regent Paul, volgde de lijn van zijn voorganger en slaagde er in 1935 in een Concordaat met Rome tot stand te brengen dat hij echter door de fanatieke tegenstand van de Orthodoxe Serben niet door het parlement kon geratificeerd krijgen.

Pas de toenemende gevaren van internationaal-politieke aard in Midden- en Zuidoost-Europa vermochten in de loop van 1939 een nationale entente tot stand te brengen, waardoor de positie der Katholieken in Joegoslavië aanzienlijk is verbeterd.

Op 25 Juli 1939 is in de Sloveense hoofdstad Ljubljana (Laibach) het zesde internationale Christus-Koning-congres met luister gehouden en bij deze gelegenheid verscheen het eerste algemene overzicht van de Katholieke Kerk in Joegoslavië. Het is een indrukwekkend boekdeel van 615 bladzijden. Dr. Krunoslav Draganovic, secretaris van den aartsbisschop van Sarawejo, heeft het in opdracht van het Joegoslavisch episcopaat in de Croatische taal geredigeerd en uitgegeven.

Alles wat men over organisatie en tegenwoordige positie van de Kerk in het Joegoslavische koninkrijk weten wil vindt men daar overzichtelijk genoteerd. De nieuwste statistische gegevens en nauwkeurige historische overzichten over de ontwikkeling van de afzonderlijke diocesen maken het boek tot een kostbaar encyclopedisch werk. Een geografische kaart met ligging en grens van de afzonderlijke bisdommen, evenals korte commentaren van de tekst in de latijnse taal, vergemakkelijken het gebruik.

De confessionele indeling van de bevolking van Joegoslavië verhoudt zich naar het overzicht op de volgende wijze: 5.854.313 Katholieken (Romeins en van verschillende riten tezamen), 6.785.499 Pravoslaven (d.w.z. leden van de Orthodoxe Staatskerk), 231.169 Protestanten, 7.723 Oud-katholieken, 68.405 Joden, 1.561.166 Mohammedanen en 19.725 aanhangers van andere godsdienstige richtingen of ook godsdienstlozen. De aanhangers van de Pravoslavische Staatskerk hebben dus in verhouding tot de Katholieken maar een geringe voorsprong in aantal namelijk 931.186.

Het natuurlijk gevolg van het sterke getallengewicht dat de Katholieken in de weegschaal werpen kunnen is een steeds krachtiger morele positie. Het mislukken van het Concordaat dat in 1935 uitgewerkt was — hoe pijnlijk ook de manier waarop het van de kant van de Pravoslavische Hiërarchie bestreden en ten val gebracht is, door de Katholieken werd gevoeld — kon daaraan niets veranderen.

Het Concordaat voorzag in een nieuwe kerkelijke indeling van 5 kerkprovincies (Split; Zagreb, de Bosnische Provincie, Beograd, Ljubljana) en een aartsdiocees dat onmiddellijk onder de Heilige Stoel zou staan. Omdat evenwel deze nieuwe indeling ondertussen niet tot stand kwam, zijn er nu maar 3 nationale kerkprovinciën in strenge zin: 1 Croatië-Slavonië met het aartsbisdom Zagreb en de bisdommen Djakovo, Krizevci (van Slavisch-byzantijnse ritus) en Senj; 2 Bosnië met het aartsbisdom Sarajewo en de bisdommen Banja-Luka en Mostar; 3 Zadar met de bisdommen Dubrovnik, Hvar, Kotor, Split en Sibenek.

Bovendien liggen delen van vier buitenlandse — Italiaanse Hongaarse, Oostenrijkse — kerkprovincies op Joegoslavisch gebied en wel de kerkprovincies Görz, Kalocsa, Estergom en Salzburg.

Daarbij komen nog de aartsdiocesen Bar en Beograd, het diocees Skoplje en de Katholieke Slavisch-byzantijnse administratuur Banja-Luka die niet tot een kerkprovincie behoren.

De Joegoslavische Hiërarchie bestaat uit 19 bisschoppen, daaronder 4 aartsbisschoppen (Zagreb, Sarajewo, Bar en Beograd).

De aartsbisdommen en bisdommen (de apostolische administraturen daarbij ingesloten) omvatten 230 dekenaten. Parochies telt men er alles tezamen 1.975 waarbij nog 150 kapelanieën en exposituren komen. De Katholieken van het land beschikken over 4.709 kerken en 4.258 kapellen. Het grote getal kapellen hangt samen met het feit dat de Katholieke Kerk in Joegoslavië dikwijls in overwegend Pravoslavische en diaspora geplaatst is, bv. het Mohammedaanse streken in een aartsbisdom Beograd heeft (tezamen met het apostolisch vicariaat Sofia-Plodiv) een uitgebreidheid van 51.350 km² en een katholieke bevolking van totaal 50.410 Zielen onder 3.221.710 Pravoslaven en 25.336 Muselmannen. Het aartsbisdom waarvan de zeer kleine kathedraal toegewijd is aan Christus Koning, maar 14 kerken en [illegible] kapellen. Het sterkste contrast met het aartsbisdom Beograd vormt het aartsbisdom Zagreb dat bij een oppervlakte van 22.795 km², 1.775.576 Katholieken en maar 318.338 Pravoslaven telt.

In het aartsbisdom Sarajewo echter dat zich over een gebied van 2.401 km^2 uitstrekt, zijn naast 328.281 Katholieken weer niet minder dan 450.274 Mohammedanen en 430.703 Pravoslaven.

Van een echte priesternood kan men in de Katholieke Kerk van Joegoslavië niet spreken; wel is er vooral in de bisdommen van de diaspora hier en daar behoefte aan priesters voor de zielzorg die zich soms zeer doet gevoelen. Alles tezamen zijn er in de zielzorg 2.246 wereldpriesters werkzaam; het getal van de ordensgeestelijkheid van wie zeer veel priesters zich aan de zielzorg wijden bedraagt 1.168. Ook de priesterroepingen laten nauwelijks iets te wensen over. In het studiejaar 1938-1939 bedroeg het getal priesterstudenten van de wereldpriesters totaal 671. Hun wetenschappelijke vorming ontvangen de candidaten voor het priesterschap aan de uitstekende theologische faculteiten van Zagreb el Ljubljana of ook aan de particuliere theologische instituten in Senj, Serajewo, Djakovo, Maribor, en Split. 12 Bisdommen missen een eigen theologische school; daarentegen hebben de meeste bisdommen een zogenaamd klein seminarie waaruit de aanwas van toekomstige theologiestudenten verworven wordt.

Het ordesleven in Joegoslavië is van zeer verschillende vorm en vormt een werkelijke kracht. Het overzicht somt 12 mannelijke orden op nl. Basilianen (van Oosterse ritus), Cisterciënsers, Dominicanen, Franciscanen, Minorieten, Jezuïeten, Capucijnen, Carmelieten, Karthuizers, Barmhartige Broeders, Ridders van de Duitse Orde en Trappisten.

In getal en ook wegens hun invloed bij het volk staan de Franciscanen met 671 Paters aan de spits; op aanmerkelijke afstand volgen de Sociëteit van Jezus met 91 Paters en de Dominicanen met 53 Paters.

De mannelijke Congregaties zijn door de Assumpsionisten, Salesianen en de Zonen van het Allerheiligst Hart van Jezus vertegenwoordigd, samen tellen zij 20 huizen in Joegoslavië.

Het totale getal van Ordezusters bedraagt 6.553 in 571 huizen. In het schoolwezen van het land spelen de Zusters een belangrijke rol. Zij zijn in 74 middelbare- en vakscholen (met totaal 5.972 leerlingen) als leerkrachten werkzaam. Niet minder dan 147 bewaarscholen met 8.468 kinderen. 97 ziekenhuizen en 89 weeshuizen en liefdadigheidsinrichtingen staan onder leiding van Zusters.

In alle bisdommen is de Katholieke Actie georganiseerd. Zij bestaat al naargelang de omstandigheden uit kerkelijke standverenigingen, evenals uit beroepsverenigingen onder kerkelijke leiding en verenigingen met biezondere kerkelijk-godsdienstige strekking. De leidende positie neemt de Katholieke Actie van het aartsbisdom Zagreb in waar ze uit 13 afzonderlijke verenigingen is gebouwd; de afdeling der mannen telt 9.599 leden, de vrouwen organisatie 9.472. In de vereniging van katholieke Hogeschoolstudenten van het aartsbisdom zijn 120 katholieke lekenstudenten ingeschreven.

De katholieke pers van Joegoslavië wordt gevormd door 150 tijdschriften, waarvan evenwel de meeste slechts verenigingsorganen zijn. De Katholieken beschikken over slechts 3 dagbladen: Het Croatische „Hvratska Straza" en de Sloweense bladen „Slovenec" en „Slovenski Dom". De katholieke minderheid der Duits-sprekenden bezit 4 tijdschriften in hun moedertaal, de Hongaarse minderheid 6.

Katholieke uitgeverijen en drukkerijen, 34 in getal, vormen de economisch-technische ruggesteun der katholieke pers en literatuur van Joegoslavië.

* * *

Dank zij der grote activiteit en het hoge ontwikkelingspeil van de katholieke geestelijkheid ontplooit het kerkelijk leven zich alom werkelijk verblijdend. De eigenlijke zwakke zijde van het Joegoslavische Katholicisme vormt van de ene kant het gebrek aan sterke vooraanstaande kaholieke leken en van de andere kant een zeker formalistisch traditionalisme, dat onder de overwegende boerenbevolking van het land ernstig en moeilijk te overwinnen belemmeringen medebrengt voor de religieuze vooruitgang. De binnenlandse politieke spanningen, die ontstonden uit het vraagstuk van de Croatische autonomie behoren thans weliswaar tot het verleden, doch de tegenwoordige irredentische stromingen in de Hongaarse en Duitse minderheden doen nog afbreuk aan het religieus-kerkelijke leven. Toch behoort Joegoslavië — niet op de laatste plaats wegens de vrijheid waarin het Katholicisme zich thans verheugt — tot die staten waar de Katholieke Kerk voor zich nog grote toekomst verwachten mag.

CURAÇAO

HET 40-JARIG PRIESTERJUBILEUM.

In tegenwoordigheid van Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O. P., Apostolisch Vicarius van Curaçao, droeg de Zeereerwaarde Heer John Schonewolf gistermorgen in de kerk van Onze Lieve Vrouwe van de Heilige Rozenkrans een plechtige Heilige Mis op om God te danken voor zijn 40-jarig Priesterschap. Ingehaald door een stoet van bruidjes schreed de jubilerende Priester naar het feestelijk versierde hoogaltaar. Bij de voltrekking van het Heilig Offer werd de jubilaris bijgestaan door Pater Antoninus van der Veen Zeppenfeldt, Vicaris Provincialis van de Orde der Dominicanen, als Presbytes assistens De Pastoors Martinus van den Elsen O. P. en Theodorus Exler O. P., waren onderscheidenlijk diaken en subdiaken. De Zeereerwaarde Heer Julio Henriquez was caeremonarius. Het zangkoor zong op verdienstelijke wijze een Mis van Batman en na afloop de „Laudate van Ruygrok.

Na het H. Evangelie schetste Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. P. I. Verriet O.P., in verheven bewoordingen de waardigheid van het Priesterschap en wees Zijne Hoogwaardige Excellentie er op hoe dikwijls de uitverkiezing tot Priester een beloning is voor het vrome en oprechte leven van een familie. Vervolgens dankte Zijne Hoogwaardige Excellentie den jubilaris voor zijn schoon voorbeeld en zijn waardig priesterlijk leven.

Na het H. Misoffer legde de Zeereerwaarde Heer John Schonewolf een krans neder bij het borstbeeld van zijn geestelijken vader, Pater Ludovicus Jansen O.P.

Des namiddags werd er een ontvangst gehouden op het schoolplein naast de kerk van Pietermaai.

Talrijk velen kwamen den jubilaris gelukwensen. Namens het feestcomité sprak de Heer Eduardo Jansen, die tevens een vorstelijke geschenk aanbood. Hierna sprak een oud-leerlinge van den Zeereerwaarden Heer John Schonewolf in het Spaans. De Heer Jean Dania hield eveneens een klein toespraakje en bood bloemen aan namens de Liga Eucharistica van Pietermaai.

Hedenmorgen vertrekt de Zeereerwaarde Heer John Schonewolf weder naar Valencia (in Venezuela) met zich mede dragend een schat van schone herinneringen aan het grandioze feest dat de katholieken van Pietermaai hem bereid hadden.

TELEGRAMMEN-WISSELING.

Zijne Excellentie de Gouverneur zond het volgende telegram aan Hare Majesteit Koningin Wilhelmina: Mede namens bevolking Staatsdeel Curaçao moge ik Uwer Majesteit eerbiedigst gelukwensen zenden bij de gelegenheid van de bevrijding van een de 1 van het moederland en daaraan de hoop verbinden, dat het Uwer Majesteit spoedigst gegeven moge zijn Nederlandse bodem te betreden en vandaar de herrijzenis van het gehele Koninkrijk te zien. Hare Majesteit Koningin Wilhelmina antwoordde hierop: Uw deelneming, mede namens de bevolking van Curaçao in mijn vreugde over het begin der bevrijding en de daarbij uitgesproken wensen hebben mij getroffen en verheugd. Mijn hartelijke dank aan allen.

VERENIGINGSNIEUWS.

Katholieke Sport Centrale: Voetbal: Postkantoor — Openbare Gezondheidsdienst 0—2; The Western Stars — Union La Fama 1—4; Jong Suriname — Red Devils 4—1.

DE VOORRAAD BLIKGROENTEN.

De Gouvernements Persdienst meldt ons:

De heer Vreugdenhil heeft in de bladen een suggestie aan de hand gedaan om de Gouvernements-voorraad levensmiddelen in blik — welke werd aangelegd, toen een te verwachten sterke duikbootactie de vrees gegrond deed zijn, dat Curaçao voor korte of lange tijd van toevoer zou worden afgesloten — bij de bevrijding aan het Moederland te schenken.

Als geste van Curaçao is de gedachte uitstekend, terwijl tegelijk de handel zich een belemmering ziet weggenomen, die voor het ogenblik onvermijdelijk is.

Het grote bezwaar tegen het voorstel — zo groot, dat het uitvoering onmogelijk maakt — is, dat de goederen nu zouden moeten worden gezonden. Wachten tot de mogelijkheid van verzending er is — deze mogelijkheid kan immers spoedig, maar ook eerst over maanden aanwezig zijn — laat deze voorraad niet toe. De Overheid zou een onverantwoordelijk groot risico op zich nemen met de afzet van deze voorraad langer te wachten, zodat dan de mogelijkheid bestaat, dat noch Curaçao, noch Nederland er nog iets aan zou hebben.

Deze voorraad is aangelegd ten behoeve van de Cuaçaose Volksgemeenschap om in te verwachten tijd van nood ons voor gebrek te behoeden. Deze noodtoestand heeft zich gelukkig niet voorgedaan. Maar nu zal men zich ook moeten onderwerpen aan een maatregel, die er op gericht is, dat de gemeenschap zo weinig mogelijk schade lijde van deze noodzakelijke oorlogsmaatregel. De handel zelf kan medewerken de voorraad zo spoedig mogelijk op te ruimen. Zelfs verkoop naar het buitenland is toegestaan en belanghebbenden worden met aandrang verzocht, hun medewerking te verlenen. Zodra de voorraad geliquideerd is, worden de beperkende bepalingen ten aanzien van deze goederen onmidellijk opgeheven.

VENEZUELA WINT VAN CURAÇAO IN INTERNATIONALE ATHLETIEKWEDSTRIJDEN.

Venezuela behaalt 58½ punten tegen Curaçao 50½.

Vele athletiekminnaars hebben Zondagmiddag in het Rifstadion de internationale athletiekwedstrijd tussen Venezuela en Curaçao bijgewoond. Deze wedstrijd vond plaats ter gelegenheid van het tweede lustrum van de Curaçaose Athletiek Bond. Colombia werd ook uitgenodigd, doch de Colombiaanse ploeg was nog niet gearriveerd. Aan elk der twaalf nummers van het program namen 2 athleten van elk land deel. Venezuela behaalde een verdiende overwinning met 58½ punten tegen Curaçao 50½. De 4 x 100 meter estafette, het laatste nummer op het program, gaf de doorslag, want indien Curaçao deze estafette gewonnen had, dan hadden beide deelnemende ploegen een gelijk aantal punten behaald. Hoewel de gasten het op de 100 meter hardlopen moesten afleggen tegen onze jongens, bleken zij over zeer goede lopers te beschikken, zodat zij bij alle overige loopnummers de eerste prijs behaalden. Biezonder spannend was de 5000 meter wedstrijd Rodriguez van Venezuela viel spoedig uit, doch Marquez van Venezuela en Webb van Curaçao streden om het hardst en gaven elkaar niets toe. Marquez wist een halve meter vóór Webb over de eindstreep te komen, een afstand die gedurende het grootste deel van de wedstrijd tussen beiden had bestaan. Dat Curaçao met dit nummer de meeste punten behaalde was evenwel te danken aan Rafaela, die tot het eind toe volhield en daarvoor een hartelijk applaus oogstte.

Met het verspringen had Curaçao pech, aangezien Prince, onze beste verspringer, hierbij een spier verrekte. Later kon hij ook niet deelnemen aan de hink-stap-sprong. Over het algemeen kan gezegd worden, dat wij een goed figuur geslagen hebben tegen de uitstekende athleten van Venezuela.

Zoals men uit de onderstaande uitslagen zal opmaken, werden enkele Curaçaose records verbeterd.

		Aantal punten Curaçao	Aantal punten Venezuela
100 m. hardlopen.			
No. 1 R. Rosario	10.7 sec.	3½	
No. 2 J. Tovar	10.7 sec.		3½
No. 3 R. Anasagasti	10.8 sec.	2	
No. 4 E. Ponce			1
		5½	4½
Kogelstoten.			
No. 1 E. Adriana	13.44 m.	4	
No. 2 J. Rooi	12.70 m.	3	
No. 3 M. Rodriguez	11.51 m.		2
No. 4 E. Isturiz	10.92 m.		1
		12½	7½
Hoogspringen.			
No. 1 A. Fijnje	1.70 m.	4	
No. 2 I. Vos	1.65 m.	2½	
No. 3 G. Garrido	1.65 m.		2½
No. 4 A. Cortez	1.60 m.		1
		19	11
800 m. hardlopen.			
No. 1 J. Tovar	2 min. 6.1 sec.		4
No. 2 J. Webb	2 min. 6.9 sec.	3	
	(Cur. record 2 min. 11.3 sec.)		
No. 3 C. Marquez	2 min. 8.0 sec.		2
No. 4 A. Schoop	2 min. 8.1 sec.	1	
		23	17
Discuswerpen.			
No. 1 M. Rodriguez	37.77 m.		4
No. 2 Isturiz	37.70 m.		3
No. 3 J. Rooi	32.57 m.	2	
No. 4 Gonzales	30.07 m.	1	
		26	24
Verspringen.			
No. 1 M. Rodriguez	6.74 m.		4
No. 2 A. Cortez	6.71 m.		3
No. 3 H. Prince	6.52 m.	2	
No. 4 Allen	6.46 m.	1	
		29	31
200 m. Hardlopen.			
No. 1 J. Tovar	22.9 sec.		4
No. 2 E. Ponce	23.4 sec.		2½
No. 3 R. Anasagasti	23.4 sec.	2½	
No. 4 R. Rosario		1	
		32½	37½
Speerwerpen.			
No. 1 J. Rooi	51.47 m.	4	
	(Cur. record 50.56 m.)		
No. 2 Isturiz	51.21 m.		3
No. 3 Calmes	47.16 m.	2	
No. 4 G. Garrido	40.72 m.		1
		38½	41½
Hink-stap-sprong.			
No. 1 M. Rodriguez	12.61 m.		4
No. 2 L. Marco	12.31 m.	3	
No. 3 A. Cortez	12.27 m.		2
No. 4 A. Fijnje	12.14 m.	1	
		42½	47½
5000 m. hardlopen.			
No. 1 C. Marquez	17 min. 32.2 sec.		4
No. 2 J. Webb	17 min. 32.4 s.	3	
No. 3 Rafaela	17 min. 44.5 s.	2	
No. 4 M. Rodriguez			
		47½	51½
Estafette 4 x 100 m.			
No. 1 Venezuela	44.5 sec.		7
No. 2 Curaçao	45.0 sec.	3	
		50½	58½

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: J. B. Evertsz, Hoofdkommies der belastingen op Aruba, 6 weken buitengewoon buitenlands verlof en in aansluiting hieraan twee weken vrijstelling van dienst, met vergunning dit verlof en deze vrijstelling van dienst in het buitenland door te brengen; ingang 16 November 1944; L. H. Engelen, chauffeur van de ziekenauto op Aruba, 28 dagen vrijstelling van dienst, met vergunning deze vrijstelling van dienst in het Staatsdeel door te brengen; Mej. N. E. Pedro, tijdelijk schrijver ter Gouvernements-Secretarie, 24 dagen vrijstelling van dienst; J. B. Jandroep, kommies der belastingen 1ste klasse alhier, 2 maanden binnenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst; ingang 1 November 1944; G. E. Rosario, tijdelijk veldwachter in het 2de district op Curaçao 23 dagen vrijstelling van dienst; met vergunning deze vrijstelling van dienst in het buitenland door te brengen; L. E. van der Jagt, Controleur bij de Dienst van Sociale Zaken op Aruba, 22 dagen vrijstelling van dienst; Mej. R. Salas, tijdelijk schrijver ter Inspectie der Belastingen 20 dagen vrijstelling van dienst; ingang 1 September 1944; Mevr. M. A. C. Mead-geboren v. d. Beld, tijdelijk werkzaamgesteld bij de Militaire Censuurdienst, alhier, 2 weken vrijstelling van dienst; Mej. A. Capella, tijdelijk werkzaam gesteld op het Bureau voor Crisiszaken alhier, 14 dagen vrijstelling van dienst; H. J. Emanuels, tijdelijk gouvernements-geneeskundige op Bonaire, 3 weken vrijstelling van dienst, met vergunning deze vrijstelling van dienst in het buitenland door te brengen; Mr. W. B. J. Aberson, lid van het Hof van Justitie in Curaçao, 6 weken buitengewoon buitenlands verlof, met vergunning dit verlof in het buitenland door te brengen; A. R. van Trikt, adjunct-commies ter Hulppostkantoor te St. Nicolaas op Aruba, 6 weken buitengewoon buitenlands verlof en in aansluiting daarop 4 weken vrijstelling van dienst, met vergunning dit verlof en deze vrijstelling van dienst in het buitenland door te brengen; ingang 1 October 1944; R. E. Monsanto, kommies der belastingen 1e. klasse 14 dagen vrijstelling van dienst en in aansluiting daarop 2 maanden binnenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst met vergunning dit verlof geheel of gedeeltelijk hetzij in het Staatsdeel Curaçao, hetzij in het buitenland door te brengen; ingang 1 October 1944: Mej M. M. B. Maal tijdelijk schrijver ter Gouvernements-Secretarie, 16 dagen vrijstelling van dienst en in aansluiting hieraan 5 dagen verlof buiten bezwaar van den Lande; H. Radstake, onderwijzer 1e klasse categorie B. werkzaam aan de Hendrikschool voor Mulo, alhier, 5 weken buitengewoon buitenlands verlof, met vergunning dit verlof in het buitenland door te brengen; ingang 11 September 1944;

Mevr. M. J. Radstake, geboren Daansen, tijdelijk onderwijzeres 1e klasse categorie B. werkzaam aan de Wilhelminaschool voor Mulo, alhier, 5 weken verlof buiten bezwaar van den Lande, met vergunning dit verlof in het buitenland door te brengen; ingang 11 September 1944; Mej. C. M. Keidenreich, onderwijzeres 1ste klasse categorie B. hoofd van de Wilhelminaschool voor Mulo alhier, 29 dagen buitenlands verlof, met vergunning dit verlof in het buitenland door te brengen;

Benoeming: E. A. van Thijs, tot tijdelijk bode 1ste klasse bij de Staten van Curaçao; Mr. E. Cohen Henriquez, tijdelijk commies ter Gouvernements-Secretarie is als Secretaris toegevoegd aan de Raad van Beroep voor belastingzaken; Mevr. A. E. van der Jagt-Merkies tot tijdelijk onderwijzeres 2de klasse bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao en werkzaam gesteld aan de Julianaschool voor Mulo op Aruba.

Bevordering: Mej. S. Dania, tijdelijk telefoniste ter Inspectie der Belastingen tot tijdelijk telefoniste 1ste klasse.

Overplaatsing: Mej. A. Pietersz, tijdelijk werkzaamgesteld ten Parkette van den Procureur-Generaal naar de Curaçaose Bank; Mej. S. Arends, tijdelijk schrijver bij de Curaçaose Bank naar het Parket van den Procureur-Generaal, alhier; M. C. W. Schotborgh, commies, werkzaam bij de Landswatervoorzieningsdienst alhier naar het Departement van Landbouw, Veeteelt en Visserij.

Werkzaamstelling: Mej. A. A. Kleinmoedig ten kantore van het Hoofd van den Dienst van het Kadaster tevens Hypotheekbewaarder, alhier; F. C. van Dorp bij de Militaire Censuurdienst, alhier; J. F. L. Tjon-A-Tjouw als chauffeur van de ziekenauto op Aruba; Mej. V. C. Doran ter Inspectie van het Onderwijs alhier; Mej. L. C. Menriquez ter Administratie van Financiën.

Eervol ontslag aan: E. A. Pietersz, tijdelijk hulpkommies der belastingen alhier op zijn verzoek; Mej. A. W. van Noortwijk, tijdelijk ambtenaar ter beschikking van het Hof van Justitie in Curaçao en secretaresse van den Raad van Beroep voor belastingzaken op haar verzoek; A. C. Fermin, tijdelijk bode 1ste klasse bij den Staten van Curaçao; J. L. De Caster, tijdelijk hulpkommies der belastingen alhier, op zijn verzoek; ingang 30 September 1944; P A. Lenderbor, klerk werkzaam op de Bureaux van de Burgerlijke Stand en het Bevolkingsregister alhier, op zijn verzoek; Mevr. A.E. van der Jagt, geboren Merkies onderwijzeres 2de klasse werkzaam aan de Julianaschool voor Mulo te Oranjestad op Aruba wegens huwelijk.

Eervol ontheven: Mevr. Th. Diaz-Boskaljon, tijdelijk werkzaamgesteld ter Inspectie van het Onderwijs, alhier, van hare voornoemde werkzaamstelling, op haar verzoek; E. A. van Thijs van zijne werkzaamstelling ten Parkette van den Procureur-Generaal.

Commissie ter bestudering van Staatkundige aangelegenheden: Eervol ontslag aan Professor Mr. A. S. Oppenheim als Voorzitter op zijn verzoek, in verband met zijn vertrek van Curaçao onder dankbetuiging voor de door hem als zodanig den Lande bewezen vele gewichtige diensten.

DE BOVENWINDSCHE STEMMEN

PARIS IS FREE AND THE NETHERLANDS WILL BE.

Last week we were able to rejoice with our neighbours in the liberation of Paris. Since then the progress of the advancing armies of the Invasion has been bewildering in its swiftness, and it has become almost impossible to keep pace with the developments on the various fronts of the war in Europe. After Paris, Brussels, and other important centres, the welcome news that the British Second Army had entered the Netherlands and Breda was free, came as a glad surprise. Unfortunately the news appeared to be premature. We knew that the day of liberation for all the lands that for years have been groaning under the Nazi jack-boot was approaching, and every month brought it measurably nearer, but our most sanguine expectations have been surpassed. Breda liberated! The first fruits of the harvest that, please God, will presently cover the whole of the land and restore the freedom and justice, the peace and plenty, that for many a generation have been the outstanding characteristics of the Netherlands and its beneficent Government. Breda, the assembly-place of so many political conferences and congresses, and so closely connected with William of Orange, King of England, Breda with its proud spires and its proud history, Breda!

The great honour of being the first to get rid of the foul Hun is yours, and we send you across the sea our greetings and congratulations. And now we wait for the news that will tell us that all the Netherlands are free! That day is not far off, and it will be a day long to be remembered by all who share in its jubilations. Already the excitement of these big events is to be seen and felt on all sides. When the time arrives for the return of Queen Wilhelmina to her beloved land and people, full expression will be given to their loyalty and devotion. Our Government will surely take the lead in the matter, and make adequate plans for the celebrations.

OUR OLD FRIEND P.O. AGAIN.

It has been a puzzle to us, ever since the degenerate days when the practice first came into use, why the Post Office should be closed every Saturday from twelve o'clock, whether there were mails coming in or going out. Even on Sunday in days long gone by, when a mail arrived, the public were not made to wait until Monday for their letters, etc.

It does not seem to an ordinary observer that our Government clerks are overburdened with work. Indeed we think that some of their opposite numbers in other places would be moved to envy their placid and easy-going life. Why, then, are we subjected to so much inconvenience? Why impose upon a patient and long-suffering public restrictions and demands that the people in many of other places near at hand would not quietly accept?

For example: can there be any reasonable excuse for closing the mails at 3 p.m. on Friday, when those mails are not leaving before Monday morning? And when, in addition to the unreasonablesness of such an arrangement, the public is not informed of the change, but is expected to find it out by some process of divination, the situation is greatly aggravated. We are not all clairvoyants, and these unexpected and sudden jolts and jerks do not contribute to comfort and contentment. Rather they irritate, and create dissatisfaction.

If it is right that payment should be made for working overtime, why not make it? But, for goodness' sake, let us have some system or order in these matters.

The public should not be quite ignored.

THE HOME, THE SCHOOL AND THE CHURCH.

The writer is driven by circumstances to return to the subject of our youth and their place in the community life. From rather varied experience he has no hesitation in stating that the boys and girls of this little island are the rudest, rowdiest lot of children he has met.

The fact cannot be disproved. But, far more important than the fact itself, can this deplorable state of things be accounted for? And can anything be done to improve the situation?

Not very long ago an incident happened that will serve to give point and weight to these observations. In a certain town a new teacher arrived. An old clergyman wished to be friendly, and repeatedly made advances to the young man, and the latter made many promises to respond. But they all came to nothing. At last a day came when they were accidentally thrown together, and the clergyman made a final attempt to approach the young teacher. „Why do you hold aloof from me?" he asked.

Then, without batting an eyelid, that funny young man answered: „Well, you see, Mr.... our ways are divergent, aren't they? You are ecclesiastical, and I am educational!"

Let us ignore, for the purpose we have in view, the lamentable ignorance and conceit evidenced by such a stupid remark, does not that would-be teacher's remark reveal a very sorry condition of things? Are our children to be taught that education and religion are so divergent from each other that they must be kept apart? As already hinted, that misguided young man should take up a course of history, from the earliest dawn of knowledge to the most modern developments in the most advanced communities, and he may learn a few things that will revolutionise his thinking.

As a matter of incontrovertible fact the school cannot escape from its obligations and duties to the Church, and it is doing the children irreparable harm, mentally and spiritually, if it fails to perform those duties and instruct the youth accordingly. It is just here that we think our community has suffered.

After many careful enquiries, the conclusion is forced upon us that not enough attention is given in our schools to the conduct of the children outside the school. Some of our teachers can be depended on to do their best, but we suggest that a more open attack on the evils that are at work outside the school is called for.

And here we are brought face to face with the influence of the child's home on his life. There is not the smallest attempt made at any kind of social welfare work, apart from the spontaneous and undirected charity that barely touches the fringe of the needs to be met. Many (we were going to say most) of the young people are exposed to blighting influences in their homes. Drunkenness, promiscuous sexuality, and uncleanness, produce the quite natural harvest of disobedience, dishonesty, rebellion against authorities, discourtesy, and street hooliganism. Many of the young children are corrupted and the outlook is most discouraging. One visitor to this island not long ago gave it as his considered judgement, after a really good opportunity to look into things, „things are rotten". Such is our sad condition. If, instead of „divergence", the School and the Church cooperated, and formulated a plan for the rescue of a community that is falling into decay and death; if those both clerical and lay, who are trained and fitted for the education of the youth would come together; if School and Church would unite to fight the forces that are destroying, as surely as reaping follows sowing, the vitals of our home and community life; we might look forward with some hope to the future. But if things go on drifting as now, there is no hope.

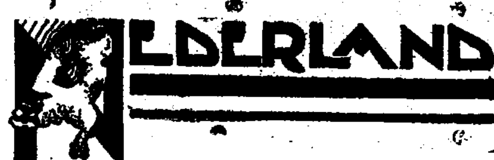
THE MEDICAL SERVICE.

At present Dr. Nassy, late of Saba, is performing the duties of Medical Officer in St. Maarten. We understand that this is a temporary arrangement until another Doctor can be induced to come our way, or to another island in this group.

We have no criticism to make of the Medical Department's intentions, and in the long run we know perfectly well that we shall have to accept the Doctor sent to us. And if the present Medico in St. Eustatius has been allocated to us, we shall extend to him a hearty welcome, and hope that he will fill the bill. Not all the Doctors that come this way do so. Some have proved dangerously incompetent, others have been helpful, a few have devoted themselves to their important duties, than which there are no greater or more responsible, and we have been forced by experience to accept the reports that reach us from time to time from graho salls, and wait to prove for ourselves their worth.

Now it happens that the community is pleased with the Doctor who is just now holding the fort. Why not let Dr. Nassy remain where he is? We do not believe that he would object to stay with us for a year or two, and since his arrival he has given us every reason to think well of him and his work. We feel certain that the authorities who have the right of appointment would be doing us and themselves a good turn if they appointed Dr. Nassy to the post of Medical Officer for St. Maarten.

Watchman.

SAMENWERKING NOODZAKELIJK.

De Londense „Times" schrijft: De plaats die Europa zal innemen in dit tijdperk nu de macht van het ene vasteland langzaam naar een ander over gaat hangt grotendeels af van de vorm van samenwerking tussen Engeland, Frankrijk, Nederland en België. In het lange hoofdartikel, dat de titel draagt: Westelijke Buren zegt het blad o.m.: De bittere ervaringen van West-Europa in 1940 zullen voor goed een einde maken aan de illusies, die niet alleen door kleine landen gekoesterd werden. De onafhankelijkheid van de Lage Landen aan de Zee is steeds erkend als een voorwaarde voor de veiligheid van Groot Britannië. Indien er nog enige twijfel aan mocht hebben bestaan hebben de vliegende bommen hier wel een einde aan gesteld. In de toekomst mag de practische samenwerking echter niet meer uitgesteld werden tot het nationale bestaan zelf bedreigd wordt. Er op wijzend, dat er gedurende de oorlog een voorbeeldige samenwerking geweest is van de landen van Westelijk Europa, schrijft het blad: Het is een heilzame opvatting dat een zo groot mogelijke samenwerking van allen de volken van West Europa het lijden kan sparen, dat zij nu zo dapper hebben gedragen. Engeland moet in de toekomst een groter aandeel van de Europese verantwoordelijkheid op zich nemen. In het hoofdartikel wordt nog eens de aandacht getrokken op de redevoering van den Nederlandsen Minister van Buitenlandse Zaken, Van Kleffens, in December. Hierin werd de nauwste samenwerking voorgestaan van Engeland, Frankrijk, België en Nederland. Het blad wijst er op, dat de Nederlanders de redevoering warm hebben onthaald. Na de oorlog zal niet alleen Nederland in woord en daad kunnen tonen er naar te willen handelen maar ook de andere landen, die in de havens trachtten te vluchten. gevaren van afzondering hebben geleerd zullen dit standpunt bijtreden (Aneta).

DE TOCHT VAN PRINSES JULIANA NAAR ENGELAND.

Vrijdagavond vertrok Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana uit Canada en kwam Zaterdagmorgen op een Brits vliegveld aan, waar Zij hartelijk werd verwelkomd door Hare Majesteit Koningin Wilhelmina. In een boodschap aan het Canadese volk, die onmiddellijk nadat het bericht van Haar aankomst in Engeland was ontvangen, bekend gemaakt werd te Ottawa, zeide de Prinses: Ik keer nu naar mijn eigen land terug."

Zij maakte de vlucht in het bekende Britse transportvliegtuig „Commando", waarmede Churchill steeds reist. De Prinses vertrok uit Dorval bij Montreal en de vlucht duurde 16 uur en 17 minuten.

Prinses Juliana was vergezeld door Haar secretaris, den Heer W. van Tets en Luitenant vlieger C. F. W. Meuser, Nederlands verbindingsofficier bij het Raf Transport Commando. Het vliegtuig werd bestuurd door commandant William Hug Biddall, die bevelhebber is van de escadrille voor lange afstands transport Commando. De overtocht was zeer rustig en de Prinses sliep gedurende een gedeelte van de tocht.

Op het vliegveld wachtte de Koningin en Zij toonde enige opwinding, toen Zij het toestel zag naderen. Zij wuifde toen het rondcirkelde boven het veld. Onmiddellijk nadat het toestel geland was, sprong de Prinses eruit en omhelsde de Koningin. Daarna bedankte Zij den vlieger. Men stelde Haar vervolgens enkele hogere officieren van de Raf voor. Daarna vertrokken de Koningin en de Prinses per auto.

Uit Ottawa wordt nog gemeld, dat de Prinsesjes voorlopig daar blijven onder de hoede van Mevrouw W. G. Roël, een vriendin van Prinses Juliana (Aneta).

ENGELANDVAARDERS OVER CONDITIES IN NEDERLAND.

Twee beroepsofficieren van het Koninklijke Nederlandse leger, die kort geleden uit Nederland zijn weten te ontsnappen, hebben zich zeer pessimistisch uitgelaten over de algemene toestand in Nederland.

„Nederland", verklaarde een hunner „is een land zonder mannen geworden, waar de voedselsituatie gestadig dusdanig verslechtert, dat een algemene loomheid onder het publiek merkbaar wordt. De Nederlanders vertrouwen vast in een geallieerde overwinning, doch met de in aantal toenemende executies en deportaties is hun eerste vraag geworden: wanneer — wanneer?"

Beide militairen hadden de grootst mogelijke lof voor de Nederlandse vrouw, die uiterst moedig stand houdt tegenover de hardvochtige bezetting. De vrouwen spelen een grote rol in het ondergrondse leger en geven een nobel voorbeeld in het „kop op houden", ondanks het feit dat talloze mannen zijn gedeporteerd en naar de concentratiekampen zijn gezonden.

Het aantal „ondergedokenen" neemt volgens beide Engelandvaarders met de dag toe. In een dorp van een 3000 inwoners leven er zeker een 200 ondergronds.

De veestapel heeft een ongeevenaard laag peil bereikt en vakkundigen zijn van mening, dat er na de oorlog 15 jaar nodig zullen zijn om het vooroorlogse peil weer te bereiken.

De officieren legden er de nadruk op, dat onmiddellijk na de bevrijding het nodige voedsel moet worden geïmporteerd, zowel voor de thans ondervoede bevolking van Nederland als voor de tienduizenden arbeiders, die uit Duitsland zullen terugkeren.

Zij besloten hun beschouwing met de verklaring, dat het Nederlandse volk van verlangen brandt om zijn volle aandeel te nemen in de herovering van Indië en in de bevrijding van de wereld van de Europese en Aziatische onderdrukkers.

WERELD NIEUWS

— **Een catalina** vliegboot heeft een Japanse tanker van 10.000 ton nabij Zamboanga op Mindanao Vrijdagavond in de grond geboord. Liberators wierpen 180 ton bommen op Loanga op Celebes. Zij vernielden 3 vliegtuigen op de grond, terwijl escorterende Lightnings twee kleine schepen in de grond boorden.

— **De Canadezen** zijn de havenstad Zeebrugge in België binnengerukt zonder tegenstand te ondervinden. Oostende werd reeds eerder veroverd.

— **De radio** van Algiers zeide, dat Anto Pavelitsj, de naziegezinde dictator van Croatië, door opstandelingen werd gevangen genomen en aan Maarschalk Tito is uitgeleverd.

— **Graaf René Chambrun** en zijn echtgenote Marie Jose, schoonzoon en dochter van Pierre Laval, werden door de Franse Politie in vrijheid gesteld na een langdurige ondervraging.

WANNEER KOMT DE VERBINDING?

Aan het Zuidelijke uiteinde van de linie van het 7e leger, dat de buitenwijken van Dijon bereikt heeft, verwacht men dat elk uur verbinding kan komen met patrouilles, die uit het Noorden komen. Hierdoor zouden de beide invasies een grote lijn vormen, waardoor de Duitsers ten Westen hiervan geheel afgesneden worden.

De verovering van de stad Luxemburg heeft een sterke flank verleend aan Pattons strijdkrachten die om Metz krijgen, dat iets meer dan 50 km. naar het Zuiden ligt. Deze zijn thans 40 km. van Saarburg en Trier. De Noordamerikanen hebben Mersch, 16 km. meer naar het Noorden, veroverd.

Rondom Luik wordt een halve cirkel gevormd, die bij Hasselt aan het Albertkanaal begint. Door Verviers trokken zij naar het platsje Limburg ,waar zij thans 16 km. van de Duitse grens zijn verwijderd. Nog 8 km. scheiden ons van Eupen.

[Niet te verwarren zijn: Nederlands Limburg, Belgisch Limburg en het plaatsje Limburg, dat in de provincie Luik ligt.]

De tegenstand bij Hasselt is heftig. Het Britse tweede leger moet danig vecht enom Leopoldsburg en het bruggehoofd bij Geel.

Het front van Patton langs de Moezel breidt zich steeds uit, maar er blijft absolute geheimhouding omtrent de vorderingen. Een communiqué heeft medegedeeld, dat het plaatsje Liverdun aan de Moezel, 8 km. ten Noord-Westen van Nancy, bestreden wordt. (Geallieerde hoofdkwartier, (AP) 11.9).

HET OOSTFRONT OP SPRINGEN.

De rust aan de Poolse sectoren van het Oostelijk front kan elk ogenblik door een uitbarsting verstoord worden, zeggen Russische nieuwstelegrammen, maar men bewaart het stilzwijgen over de richting van de grote Russische aanval, die komen gaat. Vermoedelijk echter zal deze plaats vinden van de boven-Weichsel naar Silezië, een afstand van 150 km. Het gaat dan over de rivier de Sesup, die de grens van Oost-Pruisen vormt, naar Insterburg, dat 65 km. meer naar het Zuid-Westen ligt. De Russen hebben het duidelijk gemaakt, dat zij hun volle deel zullen hebben in de uiteindelijke genadeslag die aan het Reich zal worden toegebracht. Moskou, (AP) 11.9).

— **Berichten** van het front delen mede, dat Noordamerikaanse verkenningsvliegtuigen van een pantserdivisie reeds op Duits grondgebied geland zijn. Mogelijk bevinden Geallieerde patrouilles zich dus reeds binnen de Duitse grens.

— „**Officieel** wordt medegedeeld, dat President Roosevelt in Québec is aangekomen, vergezeld van Mevrouw Roosevelt. Churchill arriveerde even later uit Halifax.

— **De Japanse** radio zeide, dat ongeveer 350 Geallieerde vliegtuigen van vliegdekschepen Zondag een hevige aanval hebben gedaan op Palau, ongeveer 1000 kilometer ten Oosten van de Philippijnen.

— **Generaal** Pierre Koenig maakte bekend, dat de Franse strijdkrachten van het binnenland meer dan 12.230 Duitsers hebben gevangen genomen in vier districten van Frankrijk en een belangrijke hoeveelheid oorlogsmateriaal hebben buitgemaakt.

— **Een hoge officier** van het Britse 2e leger, dat naar Nederland oprukt, heeft verklaard: „Gisteren was de beste dag die wij hadden. Er werden meer Duitsers gedood dan op enige andere dag tijdens onze opmars van 300 kilometer van Normandië." Het Hoofdkwarter maakte bekend, dat 12.000 gevangenen werden genomen in drie dagen strijd tussen het Albe,rtkanaal en het Schelde-Maas Kanaal. Naar schatting werden nog 12.000 Duitsers gedood.

— **Stockholms „Tidningen"** zegt, dat Generaal von Model thans openlijk in de Duitse pers genoemd wordt als Opperbevelhebber der Duitse legers in het Westen in opvolging van Maarschalk von Kluge, die overleden is.

CURAÇAOSE SPREEKWOORDEN.

135 — Een bark kan geen twee kapiteins hebben.

136 — Een domoor weet meer in zijn eigen huis, dan een wijze in het huis van een ander.

137 — Een klein katje kan ook niesten.

138 — Wie de waarheid wil zeggen, moet zijn paard zadelen en klaar zetten.

139 — De pen zegt tegen het potlood: Mijn geheimen liggen op het puntje van mijn tong.

Wat Curaçao deed voor den Zeeman.

Waar de Geallieerde volken en onder hen ook onze burgerij met steeds groeiend respijt opzag naar het nobele en heldhaftige werk der zeevarenden, daar heeft ook het Bestuur van de Vereniging „Apostolaat ter Zee", Afdeling Curaçao, geroepen om de belangen der zeelieden te behartigen, naar het vermogen gepoogd met het wel en wee van deze mannen mede te leven.

Het jaar 1943 bracht het koperen bestaanfeest van het Zeemanshuis. Hoe de belangstelling voor ons zeemanswerk in de loop der oorlogsjaren gegroeid was, bleek op de receptie, die op 27 October gehouden werd. Van de zijde der Autoriteiten, Scheepvaartmaatschappijen, Verenigingen en Organisaties, alsmede uit alle kringen der bevolking waren afgevaardigden aanwezig om het Bestuur hun gelukwensen aan te bieden. Talrijke bloemstukken, alsmede telegrafische en schriftelijke gelukwensen kwamen binnen. Volgens de statistieken werd het Tehuis, van de opening in 1931 af tot op die dag, bezocht door 167.754 bezoekers. Terwijl van het logies (van 1 Januari 1942 af) reeds 724 zeelieden met een totaal van 10.737 logeerdagen hadden gebruik gemaakt.

Wat in het vermogen lag is gedaan, om door ons tehuis en de goede zorgen van den beheerder en echtgenote, aan de zo menselijke behoefte naar gezelligheid en huiselijkheid van den zeeman te voldoen. Duizenden en duizenden werd zo de gelegenheid gegeven om de grote gevaren van demoralisering in onze havenstad te ontgaan. Al mocht ons werk door omstandigheden niet geheel slagen, de 51.731 zeelieden (in 1942: 40.350), die het Tehuis bezochten, werden door het aanlokkelijk milieu, de gezellige geest vastgehouden en op zijn minst van veel groot kwaad weerhouden.

Deze zeelieden ten getale van gemiddeld 170 per dag, waren van alle godsdiensten, volk, ras en rang: o.m. honderden Curaçaose zeelieden, bijna 20.000 uit de Verenigde Staten van Noord-Amerika en meer dan 16.000 afkomstig van het Verenigd Koninkrijk.

Tot verschillende verpozing van deze mannen werden er verschillende feest- en familieavonden belegd; zo werden er in de loop van het jaar 18 kaartavonden, 11 ping-pong-wedstrijden, 25 biljartavonden, 5 filmavonden en 1 goochelavond gegeven, terwijl een 14 tal dansavonden werden georganiseerd. Voor de zeelieden voerde de toneelclub „Inter Nos" het blijspel „Tropenadel" op. Tien uitgangsdagen werden gehouden voor groepen van 40 tot 80 zeelieden meestal naar Brakkeput Ariba, waar genoten werd van de gastvrijheid van de Broeders Kruisvaarders. Vele particulieren stelden op deze dagen hun auto's ter beschikking. Op de verjaardagen van de leden van het Koninklijk Huis, bij de geboorte van Prinses Margriet, op de verjaardag van den Engelsen Koning, op Sinterklaas en Oudejaar werden biezondere avonden belegd. Voor de bioscopen Roxy en Cinelandia werden door de Directie toegangskaarten, tegen sterk verminderde prijs, voor zeelieden beschikbaar gesteld. Een biezonder woord van dank mag gericht zijn tot de militaire dienst van Ontwikkeling en Ontspanning met welke op zeer prettige wijze werd samengewerkt en door wier belangstelling en steun veel voor de zeelieden van Koopvaardij en Marine werd gedaan. Enige leveranciers ter stede boden bij feestelijke gelegenheden gratis consumpties aan. De prijzen van consumpties in het tehuis werden zo laag mogelijk gehouden.

In het hotel waren dagelijks 30 bedden beschikbaar. De dependance in de Hoogstraat moest aangehouden worden, gezien het gebrek aan behoorlijke logiesruimte op Curaçao. In 1943 bedroeg het aantal logeergasten 292 met een totaal van 6346 dagen. Deze zeelieden waren geboortig van de navolgende landen: Nederland, Groot-Britannië en Ierland, Verenigde Staten van Amerika Zweden, Noorwegen, Chili, Zuid-Afrika, België, Estland, Frankrijk, Hellas, Mauritius, Uruguay en Zwitserland. In 1942 was het aantal logeerdagen 5892. Voor de officieren waren er nog steeds geen kamers beschikbaar.

Ook het restaurant onderging enige uitbreiding, zodat het tot 's avonds 22 uur geopend bleef, waarvan dagelijks een zeer druk gebruik gemaakt werd.

Het tehuis zelf onderging enige verbetering door aanleg van tegelvloeren en uitbreiding van de keuken. Op 29 November werd het aangrenzende perceel Klipstraat 31 — 45 aangekocht, dit terrein, groot 775 M², is bestemd om zo mogelijk in de toekomst tot noodzakelijke uitbreiding van ontspanningsruimte en logies over te gaan.

Door advertenties in plaatselijke bladen, maar in het biezonder door het aan boord verspreiden van ongeveer 5000 reclame-folders is gepoogd, zo veel als doenlijk was, om de buitenlandse zeelieden te trekken. Ook in de stad werden enige nieuwe wegwijzers geplaatst, alsmede een nieuw reclamebord op het dak van het tehuis.

Belangstelling voor het zeemanswerk werd ondervonden van alle plaatselijke Nederlandse, Britse en Noordamerikaanse autoriteiten, in het biezonder van Zijne Excellentie Dr. Petrus A. Kasteel, Gouverneur van Curaçao, van de Heren E. Lambert en J. Huddleston, respectievelijk Britse en Noordamerikaans consul alhier en verschillende militaire commandanten.

Tal van hooggeplaatste personnlijkheden uit het buitenland kwamen zich er van op de hoogte stellen, o.m. Zijne Excellentie Petrus Kerstens, Minister van Handel, Nijverheid en Scheepvaart, alsmede de Zeereerwaarde Heer Majoor N. Geldens S.V.D., hoofdaalmoezenier van de Koopvaardij in de Verenigde Staten van Noord-Amerika.

Op Rozenkrans Zondag werd in de cathedrale kerk een plechtig heilig Misoffer opgedragen ter ere van Maria, de Sterre der Zee, om door haar voorspraak Gods zegen te verkrijgen over het werk van het Apostolaat ter Zee en voor de zielerust van de zeevarenden, die in de strijd gestorven zijn en voor het geestelijk en tijdelijk welzijn van alle zeevarenden. Bij deze heilige Mis waren onder de vele aanwezigen de Apostolisch Vicarius en den Gouverneur van Curaçao. De heilige Missen opgedragen in de Stadsparochie-kerken en het gebed van groten en kleinen, op vele scholen werd dagelijks gebeden, heeft ongetwijfeld vele zeelieden voor grote gevaren naar ziel en lichaam behoed.

Zaterdags werden de kerktijden voor de komende Zondag aan de katholieke zeelieden bekend gemaakt. Ongeveer 1500 katholieke zeelieden konden, door onze bootdienst afgehaald, de heilige Mis op Zondag bijwonen. Talrijke zeelieden hebben hier hun paasplicht kunnen vervullen. Behalve rozenkransen en medaljes werden ongeveer tweeduizend kerkboeken cadeau gegeven. Tezamen met de militaire Vereniging „St. Christophorus" werd overgegaan tot de uitgave van een gebedenboek voor zeelieden en militairen „Pax" met een oplage van 10.000 exemplaren.

Een onzer medewerksters bezocht wekelijks alle zieke zeelieden in het hospitaal, terwijl versnaperingen, fruit, sigaretten, boeken en tijdschriften werden uitgedeeld. Op grote christelijke en nationale feestdagen biezonder op het Kerstfeest werden zij biezonder onthaald.

Ondanks een groot gebrek aan boeken werd er van de uitleenbibliotheek druk gebruik gemaakt. 63 Boekenkisten werden uitgegeven op varende schepen, een 1500 tal boeken werd uitgeleend en duizenden tijdschriften aan zeelieden medegegeven. Meer dan zestig tijdschriften en geïllustreerde, wetenschappelijke ontspanningsbladen waren in de leeszaal aanwezig.

80 Nieuwe zeevaartkundige werken werden in Noord-Amerika en Engeland aangekocht, vele boeken en tijdschriften werden van particulieren cadeau gekregen. Een biezonder woord van dank zij gericht aan het Britse Consulaat en aan de Gouvernements Persdienst, welke onze bibliotheek en leestafel van alle nuttige lectuur voorzagen. Menig zeeman maakte gebruik van de schrijfzaal om zijn berichtje naar huis te sturen, zo zijn er duizenden brieven door ons gepost, terwijl een honderdtal zeelieden ons tehuis als correspondentie-adres gebruikten.

Aan het Kerstfeest ging in begin December een speldjesdag vooraf, om giften in te zamelen voor het verstrekken van Kerstcadeaux aan onze zeevarenden. Door de ijver en toewijding van vele jongedames bracht deze dag meer dan ƒ 3000,— in kas, een tot dan toe ongekend bedrag.

Naar aanleiding van een door ons uitgegeven circulaire werden van particulieren grote bijdragen ontvangen. De Kerstpakketten werden ons door bemiddeling van het Koningin Wilhelminafonds te New York verstrekt, zodat alle schepelingen op Nederlandse schepen overal een gelijk kerstpakket ontvingen.

Aldus werden meer dan 1000 pakketten namens de Curaçaose burgerij verspreid, terwijl de opvarenden van de C.S.M.-vloot op een andere manier bedacht werden. Op Kerstochtend werd in de kapel van het St. Martinusgesticht de heilige Mis opgedragen door den havenaalmoezenier, waarna een tachtigtal zeelieden tezamen met het Bestuur aanzat aan het feest-ontbijt. Des avonds was er een welgeslaagde avond met medewerking van een meisjeskoor onder leiding van Mejuffrouw Marie Sprockel. De Apostolisch Vicarius, Mons. Petrus I. Verriet O.P. van wien gedurende het jaar veel steun werd ontvangen, bevond zich te midden van de zeelieden en sprak hen hartelijk toe. Professor Dr. J. van der Veldt O.F.M. uit New York won de sympathie door een toespraak over Kerstmis in Nederland. Op tweede Kersdag was er eveneens een geslaagde avond met medewerking van het jongenskoor onder leiding van Frater Maria Arnoud en Frater Maria Fidelius en de Concordia-band. Van vele gezagvoerders en zeelieden mochten wij dankbrieven ontvangen voor de mooie Kerstverrassingen.

Aan zeelieden werd, zover mogelijk, alle steun en hulp verstrekt, die gevraagd werd. Het aantal zeelieden, die hun geld in bewaring kwamen geven, vermeerderde. Inlichtingen op financieel, sociaal, juridisch gebied werden gegeven, terwijl de Heer C. W. van Driel, vertegenwoordiger van de Centrale voor Koopvaardij Officieren de belangen ook van de lagere zeelieden behartigde. De C.K.O. hield tweemaal per maand vergadering in het Zeemanshuis. Op 1 April zijn alle Curaçaose schepen ingeschreven in het hulpscheepsregister te Londen, zij werden voorzien van een Nederlandse zeebrief. Hierdoor werd het verzoekschrift van ons bestuur gedaan aan Zijne Excellentie den Gouverneur begin 1942, om de Nederlandse wet op Curaçaose schepen toe te passen ingewilligd. Ook de Staten van Curaçao hadden naar aanleiding hiervan een contact-commissie ingesteld.

Het Bestuur zelf hield 9 huishoudelijke vergaderingen en enige besprekingen van het Dagelijks bestuur. De Algemene ledenvergadering gehouden op 9 Augustus was redelijk goed bezocht. Bij de bestuursverkiezing waren de aftredende leden de Heren: K. Bude, E. van de Laarschot, S. C Schouten; deze leden stelden zich niet-herkiesbaar; gekozen werden:

Mr. H. J. M. Hoogeveen als 1e Secretaris, L. A. Langras als 2e Penningmeester en Mr. A. A. G. Smeets als 2e Secretaris. De gewijzigde Statuten zijn goedgekeurd bij Gouvernements Beschikking No. 6750 op 27 Augustus 1943. Het aantal uitgegane brieven en stukken bedroeg 342, de binnengekomen 293. Op het eind var het jaar werd een sierkalender voor 1944 met twaalf foto's van J. Linker uitgegeven.

De familie-berichten voor zeevarenden afkomstig van familieleden uit bezet Nederland en uitgezonden door Radio-Hilversum werden ons door de berichtendienst van Radio-Oranje toegezonden. Door ons worden deze berichten gestencild, verstrekt aan de plaatselijke Radio Omroep aan de zeemanstehuizen en de scheepvaartmaatschappijen.

Op 11 December overleed Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Donald Mackintosh, Aartsbisschop van Glasgow, Oprichter en President van de Internationale Vereniging het Apostolaat ter Zee. Op 14 October overleed de Heer L. Veltman, oprichter en eerste Voorzitter van het Apostolaat ter Zee, afdeling Curaçao, alsmede ging van ons heen Mejuffrouw L. Meyer die jarenlang bibliothecaresse en later erelid was van de Vereniging. Voor hun zielerust zijn heilige Missen opgedragen.

Met Gods zegen en onder bescherming van Maria, de Sterre der Zee, zijn de resultaten van ons werk gedurende het afgelopen jaar veel en vruchtbaar geweest. Onze dank gaat echter ook uit naar allen, die begrip en respect hebben gehad en steun hebben gegeven aan deze mannen, die onder zware omstandigheden ons ten voordeel zijn; en aan allen, die ons werk op enigerlei wijze hebben begrepen en gesteund. Reeds maakten wij boven melding van verschillenden, die den zeeman en het zeemanswerk een warm hart toedragen en het doet ons goed hier te kunnen zeggen, dat de belangstelling en de steun uit de burgerij voor ons zeemanswerk nooit zo groot is geweest als in het afgelopen jaar. De velen, die ons in staat stelden dat zo nodige en moeilijke werk voor den zeeman succesvol te ontplooien, zijn wij dankbaar, de donateurs en de particulieren zowel als de groteren, o.a. het Gouvernement, de Loterijbond, de Maatschappijen, Consulaten en instellingen. Er is gewoekerd met de gaven en giften haar uit liefdadigheid gegeven. Moge het nieuwe jaar en de nieuwe toekomst ons de verzekering geven, dat er niemand meer is, die het moeilijke werk van den zeeman en het werk voor hem achteloos voorbijgaat; dat allen ons zullen steunen in onze nationale taak. Dan zal de nood van den zeeman voor hem zelf en voor ons allen keren in „Victorie".

... middeling van Duitse ambtenaren voedselpakketten naar Nederlandse krijgsgevangenen (Aneta).

OLIE IN DRENTE.

De onder toezicht van de Duitsers staande „Bataafse Petroleum Maatschappij" in Nederland heeft bekend gemaakt dat olie is aangeboord in Nederland en wel in de provincie Drente. De olie is gevonden op twee plaatsen in de nabijheid van Oud Schoonebeek. Volgens de inspecteur van Mijnwezen is, vooral bij de laatste boring, olie gevonden, waarvan de exploitatie op economische wijze ter hand kan worden genomen. De olie strekt zich waarschijnlijk uit over een gebied van 1200 Hectaren. Concessies moeten voor 18 November aangevraagd worden (Aneta).

DIEPE DANKBAARHEID.

In antwoord op een boodschap van admiraal Sir Geoffrey Layton, bevelhebber van Ceylon, waarin deze zijn gelukwensen aanbood bij de naderende bevrijding van Nederland verklaarde vice-admiraal Helfrich: Wij stellen ten zeerste dit vriendelijke gebaar op prijs en met diepe dankbaarheid ten opzichte van onze Britse geallieerden zien wij vooruit naar de volledige overwinning in Europa en het Verre Oosten (Aneta).

METHOFER VOND HET GOED.

Dr. A. Methöfer Nederlands gezant te Caracas verklaarde in een vraaggesprek, dat hij toestond aan het blad „Ahora" te publiceren, dat de Nederlanders zeer verheugd zijn voor de naderende bevrijding en dankbaar zijn voor de trouwe vriendschap die Venezuela in de donkere dagen ten opzichte van Nederland betoond heeft (Aneta).

DUITSE ESCORTSCHEPEN TOT ZINKEN.

Nederlandse motortorpedoboten, hebben twee Duitse escortschepen tot zinken gebracht toen de Duitsers uit de Franse kanaalhavens trachttent te vluchten. Dit gebeurde in de nabijheid van Boulogne (Aneta).

BURGEMEESTERS VERRICHTEN GRAAFWERKEN.

Verschillende Nederlandse burgemeesters, die weigerden arbeiders te leveren aan de Duitsers voor hun verdedigingswerken, zijn door de Duitsers gedwongen zelf graafwerken te verrichten. Volgens het sluikblad „Het Vod" werden burgemeesters van Noord Brabantse en Zuidhollandse gemeenten tot dergelijke arbeid verplicht (Aneta).

ONS KONINKRIJK

EEN NEDERLANDS ONDERGRONDSE BEWEGING IN PARIJS.

door

ROBERT KIEK

De Nederlandse ondergrondse beweging had een sterke organisatie in Parijs gedurende de bezetting, zoals bleek, toen honderden leden zich in het hoofdkwartier van den Nederlandsen commandant aanboden als vrijwilligers. Aan het hoofd van de mannen stond een Nederlander in burger, die een bekend Nederlands officier bleek te zijn, die onlangs, ondanks het feit, dat hij Nederlander was, aan het hoofd was gesteld van een maquis-eenheid. Schijnbaar had hij de laatste jaren rustig geleefd in een der voorsteden van Parijs, terwijl hij in werkelijkheid de leiding had van de verschillende ondergrondse groepen van Nederlanders in en om Parijs. Honderden Nederlandse vrouwen, die in Parijs onderdoken, melden zich als vrijwilligsters. In de buurt van Parijs is onmiddellijk een kamp gevormd om de vrijwilligers onder te brengen. De meeste mannen, waaronder vele leden van het reserve-leger, waren per „ondergrondse trein" op weg naar Engeland. Allen vroegen om naar het front gestuurd te worden, liefst met de Prinses Irene Brigade. Toen de leider van deze mannen het Nederlandse hoofdkwartier binnenstapte werd hij onmiddellijk herkend door een jong officier, die hij zelf had helpen ontsnappen. De naam van den leider kan om veiligheidsredenen nog niet bekend gemaakt worden. Zijn geschiedenis is die van honderden Nederlanders, die hem uitzonden om den Nederlandsen commandant te verwittigen, dat zij gaarne wilden deelnemen aan de strijd. Na de berichten van de BBC en radio Oranje over het deelnemen van de Prinses Irene Brigade aan de gevechten in Normandië deed de Nederlanders uit alle punten van Frankrijk samentrekken naar Parijs.

Het Nederlandse consulaat wist geen blijf met al deze vrijwilligers en verzocht den hogergenoemden officier zich er mee te willen belasten. Een kamp werd opgezet. De reeds geoefende recruten werden gescheiden van de anderen, opdat zij zo snel mogelijk naar het front zouden kunnen trekken. Ook Nederlandse meisjes hielpen mee als kooksters of kantoorkrachten. De leider van deze Nederlandse vrijwilligers werd indertijd door de Duitsers gearresteerd en ter dood veroordeeld.

Door tussenkomst van een vooraanstaand N.S.B.-er werd de straf in 2 maanden gevangenis veranderd. De N.S.B.-er zei later: „Dank mij niet. Over een paar jaar heb ik misschien uw hulp nodig". Na de straf uitgezeten te hebben ontsnapte de officier naar Parijs en hier organiseerde hij zijn ondergrondse eenheid. Andere Nederlanders hielpen hem aan geld en papieren en de nodige „gereedschappen". Meer dan eens trachtten Duitse uitdagingsagenten de organisatie te ontmaskeren door zich uit te geven als „ontsnapte" Nederlanders. Deze organisatie — er waren meer van die aard in Frankrijk — hielp honderden Nederlanders ontsnappen en zond — door be-